PSALMUL 139

cercetezi
şi mă cunoşti prea bine,
2 ştii când stau jos şi când mă scol,
ştii gândul care-mi vine,
3 ştii când mă duc, ştii când mă culc,
ştii orice căi a' mele,
4 cuvântul nici n-ajung să-l spun

2. [5]Din orice parte mă-
nconjori,
pui mâna-Ţi peste mine,
[6]un plan atât de minunat
prea ‘nalt e să-l pot ține.
[7]Unde-aş fugi de Duhul Tău,
de Fața Ta departe?
Căci pretutindenea eşti Tu
de față, fără moarte.

3. [8]În ceruri dacă m-aş sui,
acolo eşti de față,
de-n locul morții-aş coborî,
acolo eşti vi-a-ță.
[9]Aripi de zori dac-aş lua,
la mare a mă duce,
[10]şi-acolo fi-va mâna Ta
şi dreapta-Ţi să m-apuce.

4. [11]De zic: „În noapte voi scăpa
şi noapte se va face”,
[12]la Tine orice noapte-ar fi,
lumină se preface.
De-ar fi-ntuneric nepătruns,
la Tine-i zi senină
şi noaptea străluceşte ca
o zi de soare plină...

5. [13]Tu m-ai-ntocmit şi m-ai țesut
în sânul mamei mele.
[14]Te laud cât de minunat
sunt, Doamne,-n toate cele!
A’ Tale lucruri toate sunt
adânci şi minunate,
atât de bine-acum le văd
cu sufletul meu toate!

6. [15]Căci trupu-mi nu Ţi-a fost ascuns,
privirea-Ţi mă pătrunse,
când m-ai țesut în chip ciudat,
în adâncimi ascunse.
[16]Eram ființă fără chip
şi ochii-Ţi mă văzură,
‘nainte scrise-n cartea Ta
a-mele zile fură,

7. tot ce mi-a fost orânduit,
întregi zilele mele,
Tu le ştiai când nici era
vreuna dintre ele.
[17]Ce nepătrunse mi se par
a’ Tale gânduri toate
și cât de multe, Doamne, sunt,
cât sunt nenumărate!

8. [18]Le număr... şi-s mai
multe ca
nisipul de pe ape...
mă scol... şi tot cu Tine sunt,
de Tine mai aproape!
[19]O, Doamne, dac-ai omorî
pe cel rău şi l-ai frânge...
Plecați toți de la mine, voi,
cei ce-nsetați de sânge!

9. [20]În chip nelegiuit vorbesc
vrăjmaşii Tăi de Tine
şi-al Tău sfânt Nume ei Îl iau
să mintă şi mai bine.
[21]Să nu urăsc eu pe acei
ce ură pot să-Ţi poarte?
[22]Da, DOAMNE, îi urăsc
adânc,
ca pe-un vrăjmaş de moarte.

10. [23]O, cercetează-mă acum
şi inima-mi cunoaşte,
mă-ncearcă, Doamne, ca să ştii
ce gând în mine naşte!
Vezi dacă sunt pe-o cale rea,
pe căile mâniei,
şi du-mă Tu pe calea Ta,
pe calea veşniciei!